

در اقتباس‌های تلویزیونی مانند A Charlie Brown Christmas و بعدها در فیلم The Peanuts Movie، اجرای اسنویی ترکیبی از پانتومیم، موسیقی جز و انیمیشن مینیمال است. او تقریباً صحبت نمی‌کند؛ صدایش به شکل صداهاى نامفهوم ضبط شده توسط خود شولز و بعداً طراحان صدا ارائه می‌شود. این انتخاب هوشمندانه باعث شد مخاطب معنا را از طریق حرکت بدن، ریتم و موقعیت درک کند. در نتیجه، اسنویی جهانی تر شد؛ بدون وابستگی جدی به زبان. نوع طراحی ساده و خطوط تمیز، به همراه سکوت معنادار، او را به یک «آیکون قابل ترجمه» تبدیل کرد.

